

METHODOLOGISCH VERSLAG NABESPREKING IN GROEP 6

Wat zijn de belangrijkste thema's die in deze nabespreking behandeld werden?

- Vermoeidheid en overprikkeling door omgevingsfactoren
- Groepsdynamiek en intimiteit
- Beleving en interpretatie van kunst
- De opbouw van de sessie en toegankelijkheid
- Beleving via het lichaam
- Vertraging
- Perspectiefverandering

Een kort overzicht van de reacties op elk van de hoofdvragen die gesteld werden:

- **Intensiteit en vermoeidheid:** "Ik kan niet langer dan 1 uur in een museum zijn. Daarvoor is die museumpas goed en in een stad wonen, zodat je even binnenkunt. Dat is raar, dat zou je energie moeten geven. Maar bij mij is dat altijd averechts. En er was heel veel rondom ons, in die ene zaal met de hand. Ik ben heel snel overprikkeld en ik heb alles gezien, waardoor ik mij moeilijk in de groep kan houden." – A. "Mijn hersenen geven het een beetje op. Ik kan niet meer zo goed denken." – I. "
- **Interactie en intimiteit:** "Het feit dat we dat hier zo een groepje zijn kunnen worden eigenlijk. En het feit dat we dat hier al samen doen. Als je uitzoomt, lijkt dat zo raar wat we aan het doen zijn. Als je daarover begint na te denken, is dat raar wat wij aan het doen zijn. Maar door het feit dat de dingen zo in je oor zitten en dat je sympathie krijgt voor elkaar... Dan is dat dus niet meer zo raar." – A. "Het voelde heel intiem door elkaar zo dichtbij te horen. En misschien dat we er niet per sé heel veel achtergrond, theoretische kennis over opgedaan hebben. En toch heb ik het gevoel dat ik veel meer verbondenheid met dat werk heb gemaakt dan eender welke scholier die er vandaag langsgelopen is." – J2. "Ik heb dit wel een heel leuke ervaring gevonden om dit te delen met jullie. Dat is iets unieks. Want ik bedoel, in deze constellatie gaan we elkaar nooit niet meer zien. Maar dit is wel iets altijd ik ga onthouden." - CH
- **Beleving van het kunstwerk:** "Ik heb echt andere dingen gezien, dan de dingen die ik weet." – J1. "Maar het is een antwoord op je vraag... En toch heb ik het gevoel dat ik veel meer verbondenheid met dat werk heb gemaakt dan eender welke scholier die er vandaag langsgelopen is." – J2
- **Belang van vertraging en aandacht:** "Ik ben zo de laatste tijd heel hard bezig met hoe hard dat wij gehaast zijn, altijd en geen tijd meer nemen voor dingen. En het feit dat we dat hier zo wat gedaan hebben... Je hebt dan direct een veel beter beeld..." – A.
- **Perspectiefverandering:** Het was tijdens het praten dat het wat begon te shiften. Al vrij snel, maar het is door de oefening dat ik ook het echt voelde shiften." – J3. "Het schilderij dat (J3) koos, kende ik niet, maar dat was ook tof om dan echt een nieuw werk te leren kennen." – J1. "Maar het blijkt dan toch wel dat wat dat je zelf denkt, toch ook vaak gedeeld wordt door andere mensen. Het gemeenschappelijke zit er wel in. Óf dat iemand anders die iets zegt, waarvan je denkt: 'ah ja, eigenlijk ja'. Er loopt een rode lijn precies die verbindend is." – I.
- **Opbouw van de sessie en toegankelijkheid:** "Ik doe dit soort activiteiten eigenlijk nooit. Ik weet daar heel weinig van. Ik sta wel eens op een yogamat, en verder dan dat komt het zo niet. Maar ik heb nooit het idee gehad dat ik mij heel ver moest stretchen. Of dat ik iets moest doen dat ik niet begreep." – J1.

Dit zijn de kernpunten van elk van de antwoorden op de hoofdvragen die werden gesteld tijdens de nabespreking.

- **Intensiteit en vermoeidheid:** Veel deelnemers gaven aan zich vermoeid te voelen na de hele namiddag, wat gebruikelijk blijkt na een intensieve ervaring zoals deze in een museum. De ervaring vereiste inspanning en concentratie. Sommigen voelden zich overprikkeld en afgeleid door externe factoren. De temperatuur en de drukte in de omgeving hebben invloed gehad op de ervaring van de deelnemers. Geluidsoverlast en omgevingsfactoren zoals andere bezoekers en schoolgroepen hebben sommigen overprikkeld en afgeleid, waardoor ze moeite hadden om zich volledig op het experiment te concentreren. Sommigen merken op dat ze altijd vermoeid zijn na een langere tijd in een museum door de inspanning en overprikkeling die het met zich meebrengt.
- **Connectie met de groep:** De groep vormt een belangrijk aspect van de ervaring, waarbij de deelnemers elkaar ondersteunen en elkaar leren kennen. Het gebruik van koptelefoons en dichtbijgelegen stemmen creëert een gevoel van geborgenheid. De deelnemers reflecteren ook op hun ervaring en de dynamiek binnen de groep, waarbij ze de waarde van de interactie en samenwerking benadrukken. De ervaring van het samen delen van de activiteit werd als waardevol ervaren. Het delen van percepties en ervaringen met anderen werd gezien als een unieke en waardevolle ervaring die herinnerd zal worden.
- **Connectie met het kunstwerk:** Een respondent merkte op dat ze tijdens het experiment meer connectie voelde met de andere deelnemers en met het kunstwerk dan tijdens een regulier museumbezoek als individuele bezoeker. Een andere respondent, met kunsthistorische achtergrond, merkte op dat ze meer te weten kwam over een werk dan dat ze al wist. Het contrast met oppervlakkige interacties zoals die van schoolgroepen werd tijdens de nabespreking ook opgeworpen.
- **Perspectiefverandering:** De ervaring leidde tot perspectiefverandering bij de deelnemers. Ze ontdekten nieuwe aspecten van de kunstwerken en merkten op dat hun perceptie evolueerde tijdens de activiteit, vooral door het

gesprek en de interactie met anderen. Ondanks individuele verschillen in perceptie, merkten enkele deelnemers, zowel tijdens de nabespreking als in de focusinterviews, ook op dat er gemeenschappelijke elementen waren in hun interpretatie van de kunstwerken. Dit creëerde een gevoel van verbinding en begrip tussen de deelnemers.

- **Opbouw van de sessie en toegankelijkheid:** De geleidelijke opbouw van de activiteiten, van individuele beleving tot groepsdynamiek, werd als effectief ervaren en hielp de deelnemers om zich meer open te stellen en actief deel te nemen aan de ervaring. Ondanks verschillende niveaus van bekendheid met de methodiek en mindfulness, voelden de deelnemers zich niet buitengesloten of overweldigd. Zelfs voor degenen die minder vertrouwd waren met deze concepten, was de ervaring toegankelijk en begrijpelijk.
- **Ervaring via het lichaam:** De ervaringen via het lichaam werden over het algemeen als positief en verrijkend ervaren, waarbij deelnemers zich meer bewust werden van hun omgeving en emoties. Ook door degenen die minder bekend waren met methodieken zoals mindfulness. Het hielp hen om zich meer bewust te worden van hun omgeving en emoties. Er wordt benadrukt hoe de ervaring via het lichaam wordt ervaren en hoe dit verschilt van een traditioneel museumbezoek.
- **Aandacht en vertraging:** De deelnemers benadrukten het belang van het nemen van tijd en aandacht voor kunst en andere ervaringen, vooral in een tijdperk van constante afleiding en haast. Ze realiseerden zich dat dit soort ervaringen een waardevol tegenwicht bieden aan de alledaagse snelle en oppervlakkige prikkels. De methodiek biedt daardoor de mogelijkheid aan de deelnemers om diepgaande ervaringen op te doen en zich te concentreren op kunst en elkaar.

Wat zijn de nieuwe hypothesen die de respondenten aangedragen hebben? Zijn er elementen die eventueel in latere interviews aangedragen kunnen worden?

- **Intensiteit van betrokkenheid:** De betrokkenheid bij het kunstwerk tijdens de groepsactiviteit werd als intens ervaren, in vergelijking met een meer oppervlakkige benadering die vaak wordt gezien bij individuele bezoeken aan musea. Hieruit werd afgeleid dat groepsinteracties de intensiteit van de betrokkenheid bij kunst kunnen vergroten.
- **Activerende kunstbeleving in musea:** Het contrast tussen de deelnemers die actief betrokken waren bij het kunstwerk en de scholieren die zich vooral op papieren opdrachten richtten, leidde tot een hypothese over de rol van activerende kunstbeleving in musea. De deelnemers waren volledig gefocust op het kunstwerk en communiceerden intens met elkaar, terwijl de scholieren zich meer op geschreven instructies concentreerden en minder directe interactie hadden met het kunstwerk.

Welke elementen werkten minder goed? Zijn er suggesties om deze elementen in een volgend experiment te verbeteren?

- **Technische problemen:** Het gebruik van koptelefoons en audiogidsen was nuttig, maar er waren ook problemen met één van de apparaten. Het optreden van technische problemen kan de vloeiendheid van de sessie verstoren en de betrokkenheid van de deelnemers verminderen. Het kan ook afleidend zijn en de focus van de deelnemers wegnemen van de inhoud van de sessie.
- **Verwarring en desoriëntatie door omgevingsfactoren:** A. en CH. delen ervaringen waarin externe elementen, zoals een vergeten tas, hun aandacht afleiden van de activiteit en voor verwarring zorgen.
- **Omgevingsfactoren en comfort:** Het lijkt erop dat de omgevingstemperatuur en de mate van drukte in het museum een impact hadden op de deelnemers. Het lijkt erop dat de ruimtelijke opstelling van de activiteiten invloed had, vooral voor degenen die gevoelig zijn voor overprikkeling. Het museum kan overwegen om specifieke ruimtes te reserveren voor dergelijke activiteiten, weg van drukke gebieden. Dit kan het comfort van de deelnemers verbeteren. A. merkte bijvoorbeeld op dat ze snel overprikkeld raakt in drukke omgevingen, waardoor ze zich moeilijk in de groep kan houden. Ze voelt de drukte en ruis van het museum als storend.
- **Duidelijke instructies en begeleiding:** Sommige deelnemers merkten op dat duidelijke instructies en begeleiding cruciaal waren voor hun ervaring. Het museum kan zorgen voor goed opgeleide gidsen die deelnemers door de activiteiten leiden en ervoor zorgen dat iedereen goed geïnformeerd en betrokken blijft.
- **Ruimte voor reflectie en interactie:** Het benadrukken van momenten voor reflectie en interactie tussen deelnemers kan de algehele ervaring verbeteren. Dit kan worden bereikt door bijvoorbeeld pauzes in te lassen voor groepsdiscussies of individuele reflectie.